

VECKOBLADET

Fredag 21 augusti

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

23

Kalendarium inför valet

22 augusti

Vänsterpartiet i Lund har sitt valupptaksmöte på Mårtenstorget mellan kl.11 och 13. Karin Svensson Smith, som är vårt första namn på riksdagslistan, kommer att tala. Dessutom kommer Jonas Ringqvist, vårt första namn på ungdomslistan, att tala. Man kan också lyssna till vad Rolf Nilsson har att säga om regionalpolitiken.

Röda kapellet och Panik-orkestern spelar. och lättare förtäring serveras.

Alla medlemmar och övriga vänner till Vänsterpartiet samt Ung Vänster är välkomna!

Den 21 samt den 23 augusti

Gemensam ibladning i valkuvert under trevliga former på Fotogalleriet intill partilokalen på Svartbrodersgatan 3. Enklare förtäring serveras.

23 augusti

Affischkampanj på Stortorget startar.

24 augusti

Det kommunalpolitiska handlingsprogrammet - En bok om Lund - offentliggörs.

28 augusti

Vernissage på valaffisher som tillverkas i Lund.

31 augusti

GUDRUN SCHYMAN kommer till Lund på kvällen. Lokal för mötet ej klart.

2 september

Johan Lönnroth kommer till Lund.

3 september

Hans Andersson kommer till Lund.

Fortsättning på kalendariet följer i nästa VB.

Sankt Lars industripark av amerikansk modell?

Det är söndag och klockan är nio på morgonen. Efter ett par regniga dygn ligger de sex bruna hästarna i det varma solskenet och sover med lugna jämna andetag på ången mellan Källbybadet och Höje å. En av dem lyfter nyfiket på huvudet. De är lyckligt omedvetna om de hotande förändringarna i den värld som omger dem. Något oroligare är lärare, elever och föräldrar på S:t Thomas skola, Lunds montessorigrundskola och Freinetskolan. Men sommarlovet varar ju ända till onsdag.

En artikel på ekonomisidan i Sydsvenskan berättade på lördags att Sankt Lars sålts på nytt, bara några veckor efter det att landstinget sålt till fastighetsbolaget Columna, före detta Fermenta. Den nye ägaren är fastighetsbolaget Realia. Fast egentligen är det inte frågan om någon försäljning utan bara ett spekulativt spel med olika bolag, som alla i princip har samma ägare. Affärsmannen Rolf L. Nordström är storägare i både den tidigare ägaren Columna och den nuvarande Realia. Han har sålt till sig själv. Och efter förvärvet av bl a Sankt Lars tänker Realia sälja aktier till ett värde av ett par tre miljarder att spela vidare med. Som spindeln i nätet skymtar i bakgrunden ett engelskt investeringsbolag benämnt Lingfield Investment, som i sin tur ägs av en "välgörenhetsstiftelse", som i sin tur ägs av Peder Sager Wallenberg. Ni hänger väl med. Upplägget påminner om det tidiga 90-talets fastighetsspekulationer.

- Det här är en strålände affär för Realia, säger Rolf Nordström. Man kan ifrågasätta om försäljningen av Sankt Lars var en lika strålände affär för oss, dvs Landstinget, och om inte de beslutande politikerna slarvade bort några miljoner av de

små resurser vi har för sjukvård mm. Men det som nu närmast angår oss Klostergårdsbor, de tre skolorna och de sovande fem hästarna, är vad som ska ske med Sankt Lars-parken. Rolf Nordström beskriver det i nya ordalag: - Vi vill göra Sankt Lars till en industripark av amerikansk campusmodell som man ännu inte sett någon motsvarighet till i Sverige. Marknadens osynliga hand håller Sankt Lars i ett hårt grepp och kan i sin ansiktslöshett inte ställas till ansvar. Men de ansvariga politikerna i det folkstyrd Lund har laglig makt att ställa villkor och påverka utformningen av Sankt Lars.

Bakgrund

Byalaget ställde inför valet följande frågor om S:t Lars-parkens framtid till de politiska partierna i kommunen:

1. Hur kommer ert parti att verka för att parkens centrala del, den östra och västra borggården, lämnas helt orörd?

2. Hur ställer sig ert parti till planerna på ett kurhotell, med det ökade trafikflöde och de avspärningar av delar av parken ett sådant kan medföra?

3. Parkens många gamla träd av en mängd arter utgör vart och ett stora såväl natur- som kultur-värden. Vad är ert parti berett att göra för att skydda dem?

4. De vackra byggnaderna är en del av den totala parkmiljön. Vissa byggnader i Idéområdet har försetts med fula glas- och stålkonstruktioner som förstör deras karaktär. Är ert parti berett att skydda parkens byggnader mot sådan vandalisering?

Den senaste utvecklingen för- anleder Byalaget att utöver de åtta tidigare frågorna ställa en nionde till de politiska partierna:

9. Vad tänker ert parti göra för att garantera de tre lundaskolorna i Sankt Lars-parken fortsatt verksamhet i en fin miljö, om parken omvandlas till en i Sverige tidigare osedd industripark av amerikansk campusmodell?

Klostergårdens byalag
c/o Göte Bergström,
Sunnanväg 2N,
222 26 Klostergården.

5. Accepterar Ert parti att naturområdet nedanför Klostergården mellan järnvägen med sina kolonilottor spolieras genom att exploateras för bostäder, parkeringsplatser, vägar och liknande?

6. Är ert parti berett att låta Höje å förbli oreglerad med sina meanderkrökar och regelbundna översvämningar höst och vår?

7. Om Ert parti kan tänka sig viss exploatering av detta område, var sätter det i så fall gränsen?

8. Är Ert parti berett att verka för att allmänheten har ohindrat tillträde till parken, inklusive sådana traditionella verksamheter som firandet av Valborg med bål och sång?

Lund den 10 augusti
1998
Klostergårdens byalag

Besök på sommarlägret

I år kunde jag bara vara två dagar på sommarlägret. När jag kom var de flesta vid badet. Jag hade knappast visat mig förrän Ellen tog mig i handen, ledde mig ut på bryggan och började en uppvisning av alla de olika sätt hon kunde dyka på. Det värmde i hjärtat att bli betraktad som en viktig publik. Hon var så duktig.

forts sida 4

Commentariolum petitionis II — om konsten att vinna ett val

När Quintus Tullius Cicero skall råda sin bror om sättet att vinna ett personval finns det en sak han ständigt vill inpränta i sin kandidat: "Du bör", skriver han, "besinna vilken stad du befinner dig i, vad din ansökning gäller och vem du själv är. Så gott som dagligen bör du begrundna detta, när du vandrar ner till Forum: jag är nykomling, jag söker konsulatet, staden är Rom" ("novus sum, consulatum peto, Roma est"). Råden är giltiga även tagna mer allmänt. Ciceros speciella situation är 64 f.Kr., den att vara den förste i sin släkt som aspirerade på konsulatet, innebar att han måste släss ur underläge och ständigt påminna sig själv om var han stod och vilken hans väljarbas var. Samma sak är förbluffande applicerbar i en modern valrörelse. Vilka är vi, vad vill vi uppnå, var är vi?

Quintus påpekar om sina råd: "Jag har inte gjort det i tanke att du därigenom skulle kunna lära något nytt utan för att sådana ting som i sig själva är isolerade och utan system genom logiskt arrangemang skall kunna överblickas". Cicero hade ett alldeles speciellt klass-samhälle att släss emot: av tradition förbehölls den politiska makten i det romerska samhället ett begränsat antal släkter och familjer. I hans livstid hade det varit så i ett par hundra år: det är därför han är "nykomling". Det är dock inte frågan om en kraftig klassresa.

Ciceros familj hade likaledes i århundraden tillhört den lokala, styrande aristokratien i Arpinum, söder om Rom. Men detta är Rom självt; därför anser Quintus att han ständigt måste påminna sig själv om vad saken gäller. Den åtråvärda valsegern kan endast uppnås genom att utnyttja en kombination av Ciceros personliga kvalitéer, alla politiska favörer han har rätt att kräva ut efter en lång yrkesverksamhet och en väldirigerad valkampanj.

Vilka är vi, vad vill vi uppnå och var är vi? Det kan fortfarande finnas anledning att då och då begrundna frågorna, även om vi just nu blir allt mer uppslukade av en valkampanjs alla praktiska göromål. Ibland undrar man litet hur lång tid det kommer att ta innan vi riktigt inser att vi faktiskt inte längre är ett litet 4 %-parti? Särskilt efter den senaste SIFO-mätningen, där vi är obetydligt mindre än Centern och Folkpartiet tillsammans. Jag är rädd att vår självuppfattning avspeglar sig även i mediernas oförmåga att inse att de två mittenpartierna ur kvantitativ synvinkel inte är särskilt intressanta. Det har ju faktiskt hänt något mycket påtagligt i det politiska landskapet, men vi själva liksom resten av det politiska etablissemangen verkar avgjort ligga efter väljarna. Låt oss minnas vilka vi är!

Charlotte Wikander

America och EU

Nu är Ung Vänsters centrala valturné igång! Den 17:e till 19:e augusti besökte Ung Vänsters viceordförande Roger Högh och America Vera-Zavala Skåne. På kvällen den 17:e höll America ett uppskattat öppet möte om Schengen-avtalet på lokalen i Lund inför ett 20-tal åhörare.

America arbetar själv som assistent för Vänsterpartiet i EU-parlamentet i Bryssel. Hon har i synnerhet arbetat mycket med vår parlamentariker Jörn Svensson.

Schengen-avtalet undertecknades 1985 av Frankrike, Tyskland och Benelux-länderna. Syftet var att verkliggöra EU:s fjärde frihet, fri rörlighet för arbete. Genom Amsterdam-avtalet 1997 lyftes Schengen-avtalet in i EU. Så när vårriksdag röstade för Amsterdam-avtalet, röstade man även för ett svenskt medlemskap i Schengen.

Schengen-avtalet är i första hand ett flyktingpolitiskt samarbete. 80 % av Schengens 144 paragrafer behandlar "önskade flyktingar". Man har skrivit in den så kallade principen om första land, vilket innebär att en flykting måste söka asyl i det första land som hon eller han passerar på sin väg till EU.

Man har även infört ett transportansvar för flygbolag som flyger till och från EU. Skulle en asylansökan avslås ansvarar flygbolaget som flög flyktingen till EU för utvisningen och dess kostnad. Det har fått som följd att flygbolag

är mycket restriktiva med att låta flyktingar flyga med dem. Vi har fått en situation där flygvärdinnor ska avgöra frågor som berör liv och död, frågor som tidigare behandlades av utbildade tjänstemän här i Sverige!

På det hela taget har det blivit mycket svårare att både komma till EU och att få asyl här. "Man måste vara mer eller mindre död för att få stanna i EU", som America uttryckte det under mötet.

Men Schengen omfattar mycket mer än flyktingpolitik. Avtalet innebär också ett utökat polisiärt och säkerhetspolitiskt samarbete. Man har bildat en egen EU-polis, Europol, och skapat tre register. Vad som registreras är idag oklart, men vänsterpartister i Bryssel har själva sett hemligstämplade dokument där man registrerat filosofisk och politisk övertygelse, religion och sexuell läggning! Med tanke på hur mycket lidande våra egna svenske register skapat under 1900-talet är det mycket beklagligt att EU är på väg att göra samma misstag som den svenska säkerhetspolisen och socialdemokratin gjort!

Trots att Sverige nu har skrivit under avtalet kommer vi inom Vänsterpartiet och Ung Vänster att fortsätta kampen mot politisk registrering, inhuman flyktingpolitik och odemokratisk överstatlighet!

Vänstertrafik: Maldivernas sak är vår!

Vänsterpartiet i Lund har utarbetat och antagit ett nytt trafikpolitiskt program för kommunen. Behövs det ett nytt program och vad ska det vara bra för?

Vi ställde frågan till Ulf Nymark, (v)-ledamot i Tekniska nämnden, som ansvarar bl.a. för gatu- och trafikfrågor.

- Ett nytt program behövs av flera skäl. Dels har vi genom den lokala Agenda 21 fått skärpta miljökrav på trafiken, dels behövs det en precisering på flera av det gamla programmens punkter, eftersom det under den gångna mandatperioden har visat sig att det finns olika tolkningar av vad (v) egentligen står för i trafikpolitiken. - Olika tolkningar kommer alltid att finnas och måste finnas, men det måste ju vara bra för alla - väljare, partimedlemmar och politiska motståndare - att veta vad partiet står för i konkreta trafikfrågor, menar Ulf.

För- och nackdelar

VB har snabbt tagit trafikprogrammet, som döpts till "Vänstertrafik: Maldivernas sak är vår!". Namnet anspelar på (v):s utgångspunkt för programmet, att det är för sent att ändra trafikpolitikens inriktning

den dag miljökatastrofen är ett faktum. I inledningen slås fast, att trafikpolitik är miljöpolitik, och det gäller allvarigare saker än antalet p-platser i stadskärnan.

Programmet fortsätter därefter med en redogörelse för bilens fördelar och nackdelar. Föga överraskande kommer man fram till att nackdelarna - i varje samhälleligt och globalt sett - överväger. Det är givetvis bilens negativa miljöpåverkan som gör att nackdelarna överväger kraftigt. "Maldivernas sak är vår!" försöker argumentera både för nödvändigheten och möjligheten av en annan trafikpolitik. (v) betonar dock att bilen är en nödvändighet för många personer med funktionsnedsättningar, men, heter det, "massbilismen och dess miljöförstöring är inte orsakad av funktionshinderad bilresor". Programmet framhåller i sammanhanget att ett förverkligande av (v):s trafikpolitik skulle leda till ökad framkomlighet och reskomfort för handikappade fordon.

Preciseringar

Många kända (v)-krav kommer igen: bilfritt centrum, bättre villkor för gång- och cykeltrafik, satsning på kollektivtrafik (framför allt spårburen sådan), inga nya vägar i Lund osv. Nytt kanske är att (v) på

en del punkter försöker precisera vad man menar med "bättre villkor". I 10 punkter anges konkreta exempel. Så här kan det låta i t.ex. punkt 1: "Principen att det kortaste avståndet mellan två punkter är en rät linje ska gälla även G&C-vägar. Det innebär bl.a. att G&C-banan vid korsning med biltrafik inte ska dras in (i förhållande till bilkörbanan)." Eller som i punkt 4: "Dubbelriktade cykelbanor - på samma sida av bilvägbanan - accepteras inte av trafiksäkerhetsskäl". Det är också första gången som (v) i ett program uttalar sig för ett slopande av alla p-platser på Mårtenstorget (med undantag för p-platser för handikappfordon).

"Tänk spårvagn - kör buss!"

Nytt torde också vara att (v) föreslår att möjligheterna att lägga igen en del bilvägar i centralorten utreds. Genom att stänga en del stora bilvägar, t.ex. Fjellievägen, kan ytor friläggas för andra angelägna ändamål, t.ex. grönytor och bostäder. Förslaget förs fram under rubriken "Tänk buss - kör bil!", ett slagord som sammanfattar inställningen att bilarna inte på ett självklart sätt ska ha den snabba och enkla åtkomst till olika resmål som de har idag. Eftersom kollektivtrafiken aldrig kan nå ut i samma täta vägnät som bilarna gör, så får bilisterna räkna med att s.a.s "neråt" anpassa sina framkomstmöjligheter

till kollektivtrafikens nivåer. En parallell finns i mottot: "Tänk spårvagn - kör buss!" vilket innebär att där busslinjen går fram ska bussen så långt det är möjligt ha lika lätt att ta sej fram som om den körde på en spårväg, dvs ett eget körfält och speciella företrädesregler.

Accentförskjutning

Måhända anar man också en nyhet eller i varje fall en accentförskjutning i den starka betoningen av att en minskning av motorfordons-trafiken måste ske i hela kommunen, inte bara i stadskärnan.

Sammanfattningsvis så innebär (v):s trafikpolitik skärpta krav på en kraftig minskning av biltrafiken och en motsvarande satsning på den miljövänliga trafiken. VB frågade Ulf N om det var klokt av (v) att gå till val på ett så starkt biltrafikkritiskt program.

Ärlighet varar längst

- Det är alltid klokt att gå till val på ett program som tar dagens och framtidens problem på allvar. Kommunfullmäktige har beslutat om målsättningen att minska koldioxidutsläppen med 25 procent fram till år 2005. Jag anser att de politiker som ropar på fler p-platser i stadskärnan och fler bilvägar i Lund, samtidigt som de säger sej

forts sid 3

Efter festivalen

Omedelbart efter festivalen drar vänsterns valrörelse i Malmö igång på allvar.

Malmö har inte varit någon lättarbetad stad för vänsterpartiet, och partiorganisationen har inte varit särskilt stor, ungefär som den i Lund trots att Malmö har tre gånger så många invånare. Representationen i kommunfullmäktige har också varit blygsam, delvis på grund av en valkretsindelning som missgynnat partiet. Tidningarnas lokalredaktioner har varit långt mer svårflörtade än deras motsvarigheter i Lund.

Denna gång ser det emellertid ut att bli annorlunda. En god indikation är de senaste årens växande förstamajdemonstrationer som numera överglänser Lunds. Åtskilliga aktiva partimedlemmar har kommit till och inte minst har Ung vänster expanderat. Statistiska Centralbyråns opinionsmätningar tyder på en kraftigt förstärkt vänsteropinion i Malmö.

Invandrarna är som bekant många och deras benägenhet att rösta har minskat i ett antal val. Nu har vi fått Regnbågspartiet som rubbar de etablerade partiernas cirklar. Vänsterpartiet i Malmö har emellertid länge odlat kontakterna

med invandrarnas organisationer och tror inte på några större röstförluster till regnbågen.

Förra valet anlätade partiet ett privat företag för att sortera hushållsmaterialet i valrörelsen. Nu har Ung vänster åtagit sig att organisera sorteringen och håller på att lyckas. Det gör man för halva kostnaden, 40 000 kr — och de pengarna går till Fristadsfonden. Materialet omfattar denna gång en lokalpolitisk broschyr som är gjord efter mönster av "En liten bok om Lund".

I vänsterpartiets valstuga på Gustav Adolfs torg kan man träffa Sten Lundström som toppar partiets lista till riksdagen och även lär komma dit om de dagsfärska opinionssiffrorna håller i sej. Men Malmö är en vidsträckt stad, och bokbord och/eller möten planeras på ett dussin olika ställen.

Valutgången i Malmö har direkt relevans för Lund i den del som gäller regionfullmäktige. Den tid är förbi då Malmö stod utanför landstinget och ordnade sin egen sjukvård.

Malmöbilderna här intill är gjorda av (lunda)konstnären Andrzej Ploski.

Gr

Malmö har fått igång sin hemsida också. Där har vi hämtat denna intervju med

Mary Andersson

Pigdebatten - att de som har råd ska kunna köpa service till hushållet med hjälp av statliga subventioner - pågår för fullt. Vänsterpartiet säger NEJ till skattelättnader för pigttjänster till välbeställda.

Vad som däremot krävs är att vård- och omsorgsyrkerna uppskattas och värderas, bland annat med högre lön, och inte ersätts med "pigor" som är underbetalda och saknar en trygg anställning. Pigdebatten handlar inte om att societetsfrun från Slottsstaden ska städa hos en sjubarns invandarmor på Rosengård!

Mary vet

Malmöns arbetarförfattarinna Mary Andersson vet vad det är att vara piga. Hon var det själv som ung, hembiträde i överklassfamiljer, och har skrivit om det bland annat i sin bok "Tjänsteflickan".

Hur reagerar du på förslaget om "pigjobb"?

- Det är vansinnigt, av många skäl. Här har man eliminerat en hel yrkeskår av städerskor och vårdbiträden och de trygga och pålitliga hemsamariterna har försvunnit. Jag undrar om folk kan tänka längre? Att vårt samhälle skulle subventionera hemhjälp åt folk som har råd att betala för det ändå!

Hur var pigjobben på din tid?

- Då fanns det över 250.000 hembiträden, men det var nästan omöjligt att samordna dem i en fackförening, de fick inte vara med för herrefolket. Men i många fattiga och trångbodda familjer var det enda lösningen; killarna stack till sjöss och tjejerna blev pigor.

Ojämlighet

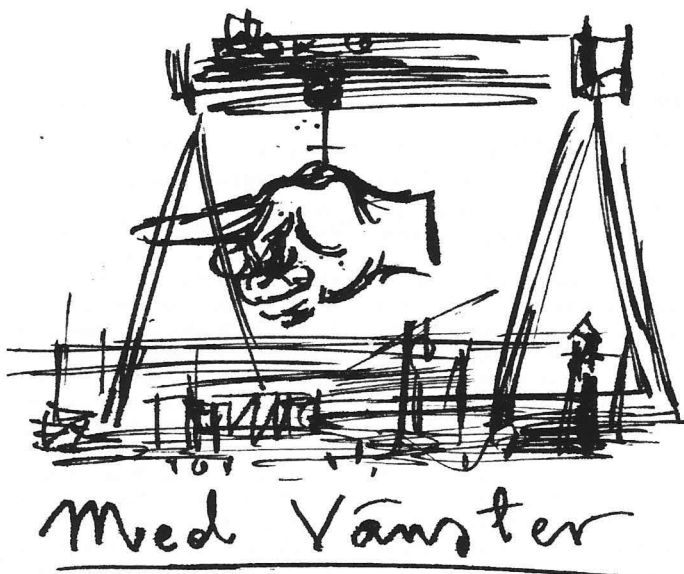
- I och med andra världskriget kom kvinnorna ut på arbetsmarknaden och blev kvar, kvinnorna vände själva yrket ryggen.

- Det var inte bara en lång och oreglerad arbetstid och låg lön utan värst var att inte vara jämlik som människa. Man hade ingen själ, fick inte yttra sig om det fanns gäster, fick inte ha egen åsikt utan skulle tänka som herrskapet osv. Den värsta förnedringen har jag upplevt i överklassfamiljerna, i dag skulle vi kalla det diskriminering.

Har inte lärt sig?

Ändå spelar även regeringen med i förslaget.

- Ja, och jag fattar inte sossetopparna, har de inte lärt sig av sin historia? Lyssnar de inte på sina egna pensionärer som upplevt detta? Det är förödmjukande. I dag ska man våga mer och säga nej.

Vänstertrafik ...

Forts från sid 2

värna om miljön talar med kluden tunga. Fler p-hus och fler bilvägar leder ofrånkomligt till mer biltrafik och accelererad miljöförstöring. Som vänsterparti kan vi inte nöja oss med att passivt registrera rådande väljaropinioner. - För övrigt tror jag inte majoriteten är så bilvänlig som en del borgerliga

politiker tycks föreställa sej - glöm inte att det är en minoritet av hushållen i Lund som har bil. Hur som helst är det ändå vår uppgift att påvisa vad som är nödvändigt att göra. För miljöns skull är det nödvändigt att biltrafiken minskar, avslutar Ulf.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Lägertradition inte helt utan smolk

Signaturen sia och jag själv njöt båda stort av årets musikläger på Gotland. Det är verkligen en härlig institution, där mycket går på räls och stort utbyte ges till en verkligt ringa penning. Inte helt gratis förstås: om vi lägger in alla frivilliga arbetstimmar blir det en hel del som satsas på att ge oss alla denna injektion i vardagslivet.

Allt detta engagemang gör det desto svårare att förstå vara solidariteten tar vägen när lägret ska avslutas. Dentycks - för många - smälta bort med den stora festen. Sen gäller det att göra sin utstkade bit av städandet och åka därifrån utan att kolla hur mycket som kvarstår att göra.

Nu i efterhand drar jag mig till minnes att jag upplevt detta redan på Karlshamnslägren i decenniets början. På Styrsölägret för några år sedan tillhörde jag lägerkommittén. Lägret samlade över 150 deltagare, och blev något av

en pärs för oss få kvarvarande som slutstädade. I Klintehamn upprepades historien.

En del försvann redan i ottan, eller kvällen före städdagen. Många hade säkert goda skäl. Under förmiddagen tunnades skarorna ut rätt tidigt. Kvar blev lägerkommittén plus några till, som slet oavbrutet fram till tio minuter före sista bussen från Klinte. De som åkte, vart tog de vägen? En del av dem sågs senare i Visby, på olika näringsställen, i väntan på färjan.

"Lägerkommittén borde ha organiserat bättre", hördes grumlande kommentarer under slutstädningen, Javisst, och om det brast där borde vi väl alla själva veta att kolla efter nya jobb när vi städar vår bit. Tills allt är färdigt alltså. Märkvärdigare är det inte.

För övrigt - Tack för en fantastisk lägerledning!

Kamratligen,

Bertil Egerö

Besök... forts fr. sidan 1

Sommarlägrets barn träffar jag bara en gång om året. Kanske ser jag någon på stan någon enstaka gång. Ändå känns det som man känner dem på ett speciellt sätt. De känner också varandra på ett alldeles speciellt sätt. För många barn ger gruppen en frihet där backen bakom ladnan blir det första äventyret på ett visst avstånd från mamma eller pappa. Att kunna kontrollera sin skräcken under spökrundan ger självkänsla, och när man varit med och ordnat den är man nästan vuxen. I år hade spökrundan en bra historia och ett "klassiskt" teatraliskt genomförande.

Vissa åldersgrupper har bildat grupper som trivs mer än andra. Min äldsta dotter ville inte vara med sedan hon fyllt sexton, medan den yngsta, liksom jag, ogärna missar ett läger. Har hon inte kunnat vara med hela tiden, har hon i alla fall kommit och hälsat på. Så har det varit varje sommar sedan hon var ett år. I år fyller hon 25. De första tre åren var förstås inte vid Hjärtasjön.

För mig är det vänskapen och de avslappnade politiska diskussionerna som lockar. Men också arbetsgemenskapen. Visserligen tyckte jag det var lite hårt att jobba i matlagat en dag när jag bara var där i två, men med många barn och få vuxna (50-20?) jag minns inte

siffrorna) blev det nödvändigt. Och Christina gjorde en stor insats, trots att hon redan varit i ett matlag. Med val av enkla rätter gick det riktigt bra.

Den politiska diskussion jag lyckades pricka in var med Jörn Svensson, som kom med solen och Margareta Winberg. Ministern paddlade medan Jörn talade om EMU. Kanske inte så avslappnat, men lärorikt. Vid brasan på kvällen diskuterade vi 68 och vänsterns betydelse. Jag tog initiativet till det för att påbörja någon sorts kollektiv memoreringsprocess som ett led i en vänsterns egna historieskrivning. Jag efterlyste en sådan i VB när jag skrev om boken Röda Lund och studentaftensutskottets möte.

Vid elden är det lätt att bli nostalgisk mer än analytisk. Dessutom har ju sommarlägret förnygrats och fått många deltagare från "Malmö och världen", men några gamla 68or var vi där. En del av vänsterrörelsen var att utveckla den kollektiva gemenskapen. Sommarlägret självt hör ju till de mest lyckade satsningarna som överlevt från det vänsteruppsvinget. Jag ser redan fram emot nästa års läger!!

Ann

Noteringar

Bit för bit och med tång får sanningen avpressas socialdemokraterna när det gäller IB och den politiska åsiktsregistreringen. Det är ungefär som med Clinton och hans sexaffärer.

Nu gläntar Sten "Vapenbyken skall tvättas offentligt" Andersson på ett litet stycke av förlåten. Samtidigt försvarar han 1970-talets beslut om fortsatta olagligheter med att Kpml(r) verkade för en "sovjetisering" av det svenska samhället, att de startade en strejk på Arendalsvarvet och att medlemmar tog jobb på industrier utan att genast berätta att de var kommunister.

Den som minns vad "Proletären" på 1970-talet skrev om Sovjetunionen och som såg dimensionerna av Kpml(r)s "hot" mot den svenska samhällsordningen häpnar. Men förmodligen går Anderssons nya fräckhet hem. "Liberala" ledarskribenter kommer att skriva att den olagliga övervakningen ingick i en nödvändig vakthållning om demokratin. Fast det egentligen bara handlade om att med statsmakternas hjälp (och skattebetalarnas pengar) bevara socialdemokraternas kontroll över facket.

På universitetsbibliotekets lokaler står meter efter meter av tryckta riksdagshandlingar. Allt som sägs i kammaren stenograferas och kommer på pränt.

Sen är det i princip dött. Vem minns gårdagens riksdagsdebatt?

Men det finns sällsynta undantag. I en krönika i Arbetet citerade signaturen Röde Orm en fem år gammal replik av Rolf Nilsson (v): Vad hade Per Westerberg sagt om en socialdemokratisk minister som skrutit med att LO:s kravlista uppfyllts till punkt och pricka?

Det tyckte dessutom pressgrannernedaktören i Göteborgs-Posten var så fyndigt att han citerade det i sin spalt.

Också det som stått i tidningen glöms i regel snabbt. Men även tidningar bevaras i tysta rader på UB:s hyllor. Det gäller både Arbetet, Göteborgs-Posten, och Veckobladet.

En artikel i DN nyligen väckte vårt historiska intresse. Det var

Ylva Johansson som bl. a. skrev om Gudrun Schymans förflutna. Det fick oss att börja leta material om Ylvas tid som militant distriktordförande i Kommunistisk Ungdom och Annikas långa karriär i Förbundet Kommunist.

Vi återkommer med fynden från källstudierna. T.v. nöjer vi oss med att andra vad vi minns från tiden för den stora miljökonferensen i Rio. Annika Ahnberg var en naturlig representant för vänsterpartiet i egenskap av ledande miljötalesman. Men samtidigt fanns det indikationer på att hon var på väg bort från partiet. Skulle detta våga satsa på hennes resa? Hon fick en rak fråga: tänkte hon hoppa av? Nej, svarade Annika.

Hon fick resa till Rio. En vecka senare hoppade hon av.

Hennes författarkollega, skolminister Johansson, har det inte lätt inför terminsstarten. Från elever, föräldrar och lärare hörs en stark klagokör. De tröstas inte av det är en målsättning att relevantalet skall ner under 30 per klass. Ylva får springa gatlopp i medierna.

Det finns indikationer på att hon tröstater.

Grr

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må 24 aug kl 19.30-22.00 på partilokalen. Amne: Beredning av kommunfullmäktige plus diverse valsnack. Välkomna!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Marianne Sonnyb och Bodil Veige. Näste redaktör: Rolf Nilsson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilsson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.